MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS II: 14.2. 1.5.)
Melk, um 1470 Seite 51r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

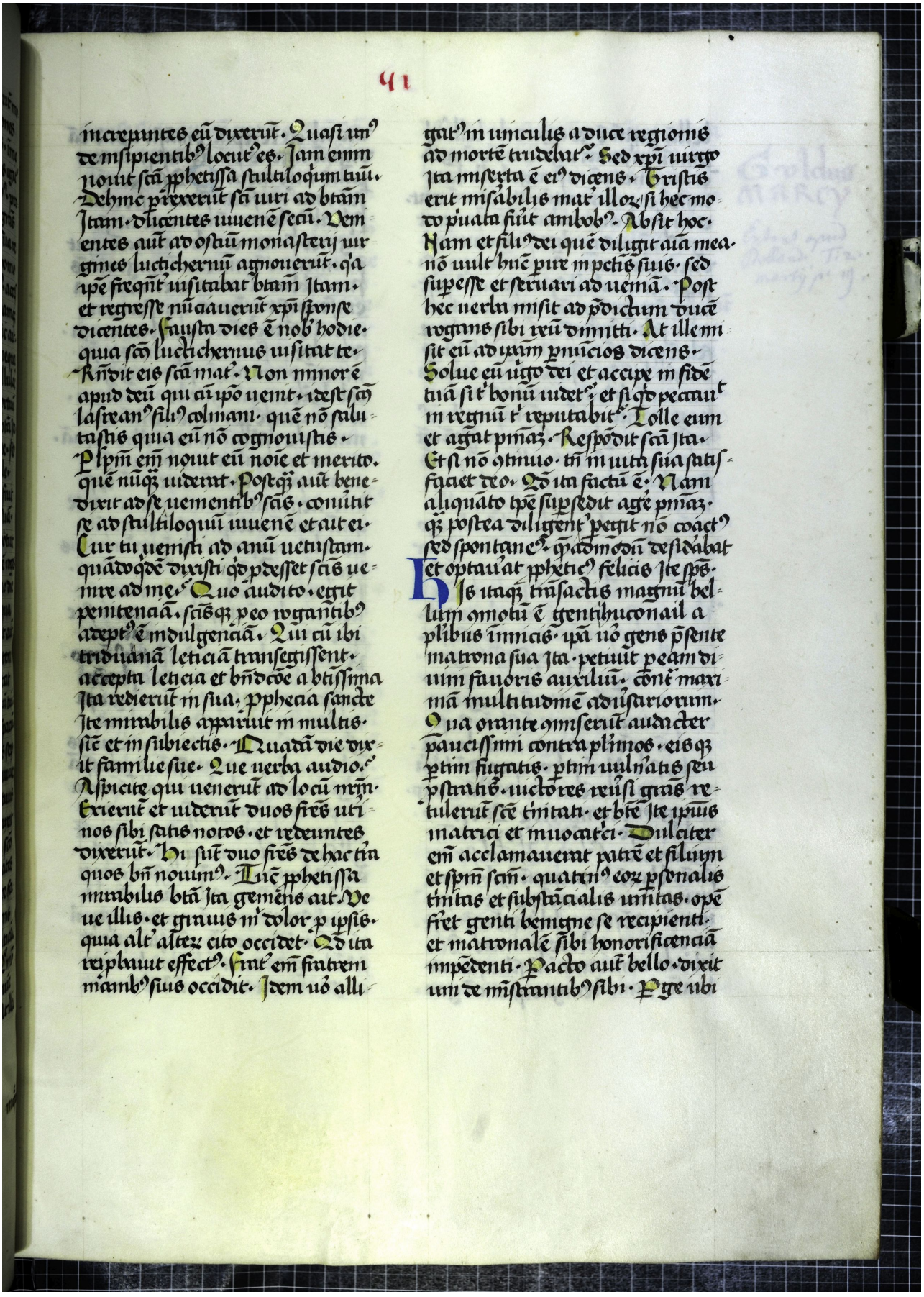

increpantes eū dixerūt. Quasi unꝰ
de insipientibꝰ locutꝰ es. Jam enim
nouit scā ꝓphetissa stultiloquium tuū.
Dehinc ꝑrexerūt scī uiri ad btām
Jtam. ducentes iuuenē secū. Ueni
entes aūt ad ostiū monasterij uir
gines luctichernū agnouerūt. q̄a
ipē freqnt̄ uisitabat btām Jtam.
et regresse nūciauerūt xpi sponse
dicentes. Fausta dies ē nob' hodie.
quia scm̄ luctichernus uisitat te.
Rn̄dit eis scā mat'. Non minor ē
apud deū qui cū ipo uenit. idest scm̄
lasreanꝰ filiꝰ colmani. quē nō salu
tastis quia eū nō cognouistis.
Ꝑ ipm̄ enī nouit eū noīe et merito.
quē nūq̄z uiderat. Postq̄z aūt bene
dixit ad se uenientibꝰ scīs. conuertit
se ad stultiloquū iuuenē et ait ei.
Cur tu uenisti ad anū uetustam.
quādoq̄dē dixisti q̄d ꝓdesset scīs ue
nire ad me. Quo audito. egit
penitenciā. scīsq̄z ꝑ eo rogantibꝰ
adeptꝰ ē indulgenciā. Qui cū ibi
triduanā leticiā transegissent.
accepta leticia et bn̄dcōe a btissima
Jta redierūt in sua. ꝓphecia sancte
Jte mirabilis apparuit in multis.
sic et in subiectis. Quadā die dix
it familie sue. Que uerba audio.
Aspicite qui uenerūt ad locū nr̄m.
Exierūt et uiderūt duos fr̄es uti
nos sibi satis notos. et redeuntes
dixerūt. Hi sūt duo fr̄es de hac tr̄a
quos bn̄ nouimꝰ. Tūc ꝓphetissa
mirabilis btā Jta gemens ait. Ue
ue illis. et grauis m̄ dolor ꝑ ipsis.
quia alt' alterꝫ cito occidet. Qd ita
rei ꝓbauit effectꝰ. Frat' enī fratrem
manibꝰ suis occidit. Jdem uō alli
gatꝰ in uinculis a duce regionis
ad mortē trudebat. Sed xpi uirgo
Jta miserta ē eiꝰ dicens. Tristis
erit miserabilis mat' illoꝝ si hec mo
do ꝑuata fuit ambobꝰ. Absit hoc.
Nam et filiꝰ dei quē diligit aīa mea.
nō uult hūc ꝑire in pctis suis. sed
supesse et seruari ad ueniā. Post
hec uerba misit ad ꝑdictum ducē
rogans sibi reū dimitti. At ille mi
sit eū ad ipam ꝑnūcios dicens.
Solue eū uirgo dei et accipe in fidē
tuā si t' bonū uidet'. et si q̄d peccauit
in regnū t' reputabit'. Tolle eum
et agat pn̄iaz. Respōdit scā Jta.
Et si nō ꝯtinuo. tn̄ in uita sua satis
faciet deo. Qd ita factū ē. Nam
aliquāto tpē supsedit agē pn̄iaz.
q̄z postea diligent' ꝑegit nō coactꝰ
sed spontaneꝰ. q̄ admodū desiderabat
et optauerat ꝓphetic' felicis Jte sps.
His itaq̄z trāsactis magnū bel
lum ꝯmotū ē gentihuconail a
plibus inimicis. ipā uō gens ꝑsente
matrona sua Jta. petiuit ꝑ eam di
uini fauoris auxiliū. cont' maxi
mā multitudinē aduersariorum.
Qua orante ꝯmiserūt audacter
paucissimi contra plimos. eisq̄z
ꝑtim fugatis. ꝑtim uulneratis seu
ꝑstratis. uictores reuersi grās re
tulerūt scē trinitati. et bte Jte ipius
matrici et inuocatrici. Dulciter
enī acclamauerat patrē et filium
et spm̄ scm̄. quatinꝰ eoꝝ ꝑsonalis
trinitas et substācialis unitas. opē
fr̄et genti benigne se recipienti.
et matronalē sibi honorificenciā
impēdenti. Pacto aūt bello. dixit
uni de mīstrantibꝰ sibi. Ꝑge ubi